

tilføje, at dette Princip virkelig er gennemført i flere schweiziske Kantoner og muligvis ogsaa i Nordamerika. Et Forslag derom er ogsaa blevet fremført i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation og har der vakt betydelig Anklang, men det gik ikke igennem, maaske blot fordi Udvalget ikke havde ført det frem og ganske naturlig ønskede at holde paa det Forslag, hvormed det selv var fremkommet, hvilket netop er det, den høitærede Indenrigsminister nu har forelagt os. Det er dog virkelig ganske simpelt at sige: Der fradrages et vist Beløb fra enhver Indtægt, saaledes at man altsaa ikke som Lovforslaget vil blive staaende ved en Indtægt af 1600 Rd., men lader Fradraget gjælde som et ganske almindeligt Princip, hvorefter selv de allerførste Indtægter, f. Ex. en Indtægt paa 100,000 Rd., faar et Fradrag af 500 Rd., eller hvor meget man vil sætte dette Fradrag til. At dette Princip er simpelt, og at det til en vis Grad tilfredsstiller en abstrakt Lighedsfordring, tror jeg, Enhver let vil erkende, men hvad maaske ikke Alle strax ville være opmærksomme paa, er, at dette Princip i Virkeligheden medfører en stigende Skala. Sætter man saaledes Fradraget til 1,000 Rd., er det klart, at den, som har 2,000 Rd. i Indtægt, men faar Lov til at fradrage de 1,000 Rd., kun svarer Skat af 50 pCt. Gaa vi højere op med Indtægten, bliver den skattepligtige Del deraf større; 4,000 Rd. svarer saaledes Skat af 75 pCt., 10,000 Rd. af 80 pCt. og 100,000 Rd. af 99 pCt., saaledes at de Herrer altsaa ville se, at man her faar at gøre med en jevnt stigende Skala. Man vil maaske indvende, at denne Stigning ikke har meget at sige, idet den jo er højst u mærkelig, men, mine Herrer, om Stigningen skal være stor eller lille, beror paa, hvor stort man vil gjøre Afdraget; gjøres dette meget lille, bliver ogsaa Stigningen meget lille, men gjøres det større, bliver ogsaa denne større, hvad man jo let selv vil kunne udregne. Man vil dernæst maaske indvende imod dette Princip, at det vil medføre, at den Procent, der bliver nødvendig for at udfylde det Savn af Indtægter, Kommunen i det enkelte Nar kan komme til at lide, naar Fradrag skal ske for enhveromhelst Indtægts Bedkommende, bliver større, end naar saadant Fradrag ikke finder Sted, saaledes at altsaa de mindre Indtægter ville komme til at lide derunder. Ganske vist vil Procenten blive større, men dette opveies ganske simpelt derved, at man indrømmer et større Fradrag; naar man saaledes istedetfor de 500 Rd., hvorom der her er Tale, sætter 550 Rd., vil der være tilveiebragt Ligevægt for de mindre Indtægters Bedkommende. Efter Beregninger, jeg har liggende for mig, vil den hele Forskel mellem Skatteprocenten efter Ministerens Forslag og efter mit Forslag stille sig saaledes, at den i første Tilfælde bliver 2,25 pCt. og i sidste Tilfælde 2,6 pCt., altsaa en aldeles u mærkelig Stigning for

de smaa Indtægter. Derimod bliver Stigningen større, eftersom man gjør Afdraget større, uden at man dog kan sige, at de store Indtægter derved rammes paa en utilbørlig Maade. En saadan Maade at indrette en stigende Skala paa anbefales af mange Grunde, og en Betragtning, som vistnok strax frembyder sig, er den, at der ikke selv for de allervildeste socialistiske Theorier eller Dissur vil være nogen særlig Grund til at kaste en uforholdsmæssig Del af Skattebyrden over paa de store Indtægter; thi selv om man har nok saa meget imod disse og nok saa meget vil de rige Medborgere tillids, vil dog Ingen falde paa at fritage mere end de første 1000 Rd. af Indtægten. Ivertimod ville de laveste Lag af Samfundet — Socialisterne, om jeg saa maa kalde dem — altid sige, at den, der har 1000 Rd. om Aaret, har en ganske god Indtægt, og at man ikke behøver at fritage ham for Skat. Skulde man mene, at 1000 Rd. Afdrag er for stort og derfor vil gaa ned til 600, 700 eller 800 Rd., vil Stigningen af Skalaen jo ikke blive saa stor, og de store Indtægter ville altsaa saameget mindre have nogen Grund til at beklage sig. For at man løselig kan faae at se, hvorledes det af mig anbefalede Princip stiller sig til det Princip, der er gjort gjældende i Lovforslaget, skal jeg tillade mig at meddele, at med den samme Skatteprocent, f. Ex. lidt over 2 pCt., vil en Indtægt af 4000 Rd. efter Regeringens Forslag komme til at svare en Skat af 90 Rd. og efter mit Forslag en Skat af 91 Rd.; saaledes at der altsaa her vil være opnaaet Ligevægt, medens alle de Indtægter, der ere lavere end 4000 Rd., ville komme til at svare mindre Skat efter det sidstnævnte end efter det førstnævnte Forslag. Jeg skal endnu kun anføre, at medens en Indtægt paa 50,000 Rd. vil komme til at svare 1125 Rd. i Skat efter Regeringens Forslag, vil den efter mit Forslag komme til at svare 1287 Rd., men Forskellen er dog ikke saa stor, at Nogen derfor med Grund vil kunne beklage sig over Uretfærdighed. Naar Borgerrepræsentationens Udvalg i sin Udtalelse imod en stigende Skala har anført, at den vilde jage de store Indtægter bort fra Byen — her maatte man sige: ud af Landet — tror jeg dog, at dette kun er en Spøgelsefrygt for at bruge et Udtryk, der nylig har været amendt her ved en anden Leilighed. Jeg for mit Bedkommende tror virkelig ikke, at en Mand, der har 50,000 Rd. i Indtægt, vil lade sig jage bort fra Landet, fordi han kommer til at betale 1287 Rd. i Skat istedetfor 1125 Rd. Blandt de Fordele, som ere forbundne med dette Princip, er der for det Første den; at det er et simpelt og klart Princip; det er derhos et Princip, som i allerhøjeste Grad tilfredsstiller Lighedsfordringerne; det er et Princip, der er overmaade let at anvende, og som navnlig har den Fordel, at det kan rette sig efter Behovet, uden at man behøver at forandre Skatteprocenten.